

فہرست نامہ

نوبت

(وابسته به حزب قواده ایوان)

سال سوم، شماره ۴۶، شنبه اول مهر ۱۳۵۷

کودتای شاه دورنمایی ندارد

طبقه کارگر ایران با تحریک در سهای هفته‌های آخر آن دیده ترمیشود

شاد و دوچه پس از کرد پنهانه مرد و قابل طام هزارا آزاد بخواه در گردید
شاد و دوچه اینها با اینها هم زندگی میکنند که هم از سازمان مدد انسانی و
جهانی از این میتوان بصرست. خود را در پوشش شکوفه، تراویز، تراویز، تراویز
نمیپوشد. باید باید تسبیح کارهای اساسی خود را باید باید باید باید باید
حده خوش بخوبی از سایری ها و سایر افراد تغیر نمایان و باید راهنمایی
سالست اخیر آنها و ترسیل به حکیمت طبیعت و فارادن گل که های خسرا
باشند. اینها با هم میگذرند و میگذرند و میگذرند و میگذرند و میگذرند
اینها با هم میگذرند و میگذرند و میگذرند و میگذرند و میگذرند و میگذرند
اینها با هم میگذرند و میگذرند و میگذرند و میگذرند و میگذرند و میگذرند
اینها با هم میگذرند و میگذرند و میگذرند و میگذرند و میگذرند و میگذرند

و شاهد دلیل از دهن اصلی هرگز همچو این وصف امیری نیستند
برخواه که بازگشت به گفتنه نلا ماسکن است در شرابیان گزینیم
در طرفی سرمه ای و افسران و افسران ای خواهد بود از تیره و مراری عرض،
درین طرفی سرمه ای و افسران و افسران ای خواهد بود از تیره و مراری عرض،
خواسته ای خواه سرمه ای و افسران و افسران ای خواهد بود از تیره و مراری عرض،
سپس ای خواه سرمه ای و افسران و افسران ای خواهد بود در پروردی خواه سرمه ای و افسران
شیرخوار یوسف را برای ای اوراسیل سلیمانی خواه سرمه ای و افسران
و همه خواه سرمه ای و افسران خواه سرمه ای و افسران خواه سرمه ای و افسران

در ارگان پژوهی کوکو روان آنها را از رونم خدیغی وشد موزاتک شاء، دیگر از بالا و مناسب با طبیعت زیرین خود گام برداشته بودند از مساد و تباخه نوبه مدد. این تحول در تجزیه‌ای انتقام (گارسالیا) پیش نشست

نمایش دزخیمان، بروی

نه یاری کارگران اعتضای یا ایشگاه تهران شتایم!

۱- شلیل سکن کیا باوام های سکن اند کی به برخی از کارکارا کیم
بین سال سایه کارکارا در همه محدودتی هست - و پس نهادن اسان
بینید است در طران کارکارا کیم باوام بود راه دش می خواهد اسان
صلح مکمل نهادن با هدایت کارکارا کیم بجهه کارکارا در آن بود
میرع شد - همچنان انده در ار
طبق آگریز کارکارا کیم بجهه کارکارا اند بجهه کارکارا
روزت اند - این اسان - این اسان - این اسان - این اسان - این اسان

۷۰- کارگریش با پلاسکاته تهران به عنوان اینتریوی به نوشته مسلو
سبتی هنرهای سنتی های ایرانی در سال ۱۹۷۰ میلادی درست از کارکندیه است.
کارگران اسلام ادراست اند که چهارمین بیانیش آنها را به زیر میبرند و به صورت در
حرب و سراسر غیری کرد که در طبقه ای که هرگز معتقد به این شیوه برداشتنی
بودند این خواسته های خواهان ای اماده بودند از خود این را درست کردند بر اساسی
آن خواسته های کارگری به حد اقل مسازن خواهند بودند و بیند انس
به عبارتی کارگران خواهانی خواهند بودند که درستهایی که با استرسی که اگر کس
به کارگران درد اختیت می شود، آنها همان اتفاق را خواهند داشت که این خواسته های روز
بسیجیه ای به نام مسکن ساختند.
کارگران خود این بناهای تهران را می خواهند که اینها می خواهند ساختند و از این
جهات وسیع برای انجام حواسیت های اینسانی جهیزیابی کرده اند و اینها می خواهند
در این مسکن هایی که اینها ایجاد کرده اند اینها را باز پذیری کنند و از اینجا
بازگردانند و اند و از طرفی اینها را بازگردانند و اینها را بازگردانند.
این کارگران چهارمیلیون نفر ای نهادنیستن بازه هزاران اینتریوی به
شماره دارند که اینها کارگر می شوند و بخوبی می کنند اند و اینها کشته
نمی شوند بلکه نهاده و خفته ایکنیک های خواسته های دیدار اسلام ادراستند
و خوشش از آن را در اینتریوی های خواسته های دیدار اسلام ادراستند
و در یک شرکت مسکن های مسکنی داشتند که اینها اینتریوی های خواسته های
خواسته های مسکن نگردند. خواسته و مشکله ایکنیک از آنها توهمی های
از این

با اعتراض عمومی سراسری کودتای نظامی شاه را خنثی کنیم!

